



In haar speech prees zij de specifieke rol van de vrouw in het slagen van de interreligieuze dialoog. Zij vervullen een voortrekkers-positie in het proces van toenadering van vele verschillende religies, levens-beschouwingen en culturen tot elkaar.

Ank Veenstra, de huidige voorzitter, dankte de aanwezige vrouwen. Zij wees op de aanwezigheid van de vrouwen van vrouwenorganisaties uit Amsterdam, waarmee de Amsterdamse Vrouwengroep samenwerkt of in de toekomst mee gaat samenwerken, zoals de Vrouwenlijn uit Amsterdam-Noord, het Intercultureel Opbouworgaan Tuindorp-Oostzaan, ProFor, De Vrouwen Vluchtelingen Raad, de Dam Compagny en de Bramha Cumaris, NCJW en de RLRA.

Ank Veenstra haalde nog even de grote Vrouwenconferentie in de Boekmanzaal van het stadhuis aan, die eind oktober 2002 plaatsvond: “120 bezorgde vrouwen, joods, islamitisch, christelijk en van andere levensbeschouwingen en religies hebben zich deze dag verdiept in de samenlevingsproblemen in Amsterdam, die op dat moment al grote zorgen baarden. 95 goed bruikbare ideeën waren het resultaat. Ik zal ze niet allemaal opnoemen, maar veel van deze ideeën zijn zowel door overheid als door individuele acties uitgevoerd. Denk aan de vele dialoogbijeenkomsten, buurtactiviteiten en zelfs een bezoek van Marokkaanse jongeren aan Auschwitz is uitgevoerd.”

De Kerngroep van de Amsterdamse Vrouwengroep werd voorgesteld. Gerrie van Krevel (redacteur van de Nieuwsbrief), Cocky de Graaf vanuit de Doopsgezinde Gemeente, Ania Bien (Liberaal Joods), Hajar Mulder (Moslim), Claire van Eik (Bahá'í). Hilde Claas (Rooms Katholiek) en Kamla Sewrajsing (Hindoe-achtergrond) waren door omstandigheden niet aanwezig.

“We willen samen blijven zoeken naar nieuwe mogelijkheden om meer vrouwen bij de Vrouwengroep te betrekken. Vrouwen, die geboren en getogen zijn in Amsterdam en directe omgeving en vrouwen van over de hele wereld die in Amsterdam zijn komen wonen.”

Reni Dajundun, opgegroeid in India, zong spontaan het lied van haar oma. Een lied, dat haar altijd troost en bemoediging geeft, omdat haar oma dit zong om kracht te krijgen na het verlies van haar man op jonge leeftijd. Jwana Omer zong daarna een lied uit haar geboorteland Irak.

Er was deze middag ruime gelegenheid voor persoonlijk contact. Er werd ruimschoots “genetwerkt”. Er waren veel vegetarische hapjes. Een geslaagde middag.

